

Post Bellum - přepis filmu Štěpán Daněk

0:00:00 – 0:00:09

Michal:

Nacházíme se na poutním místě Svatý Hostýn.

0:00:10 – 0:00:16

Filip:

V srpnu roku 1948 se zde konala tradiční Orelská pouť.

0:00:17 – 0:00:23

Dominik:

Po ní začali komunisté zatýkat představitele Jednoty Orel, mezi které patřil i náš pradědeček, Štěpán Daněk.

0:00:24 – 0:00:43

Marie:

Důvodem jeho zatčení byl strach komunistického režimu ze schopných a vlivných lidí, kteří s komunismem nesympatizovali. A tatínkovi se stalo osudným jeho členství ve zlínském katolickém tělocvičném spolku Orel, ve kterém byl starostou.

0:00:44 – 0:01:17

Štěpán:

Jak ho zavřeli, tak se víceméně začaly hned tzv. díť věci. První věc, co byla - prožili jsme dvě domovní prohlídky. Hledaly se zbraně, hledaly se štvavé letáky. Byl obviněn na základě vykonstruovaného obvinění za nespáchaný zločin k jednomu roku vězení. A aby toho nebylo málo, byl v kriminále držen roky dva – to bylo něco tak absurdního a hnusného, to je zkrátka vrchol komunistické zvrůle.

0:01:18 – 0:02:29

Marie:

V roce 1948 až 1949 – na přelomu – zorganizovali monstrproces s orelskými funkcionáři a jako důvod si vzali tradiční orelskou pouť na Hostýně. Tehdy se tam sešlo asi 50 tisíc orelských poutníků a samozřejmě nechyběly kritické výkřiky a skandování proti režimu a tehdejší státní tajná bezpečnost měla mezi těmi poutníky provokatéry a fízly. Nastalo velké zatýkání orelských funkcionářů a tatínek byl mezi nimi. Potom byli odsouzeni podle Zákona na ochranu republiky, přestože žádnou protistátní politickou činnost vůbec nedělali, ale důvodem jejich zatýkání byla vlastně obava, že by se mohli proti režimu postavit, a ten se jich takovým zákeřným a protiústavním způsobem zbavil.

0:02:30 – 0:03:15

Vojtěch:

Odvezli je do té známé uhersko-hradištské věznice, kde vládl jistý pan Grebeníček a spol – možná jste to jméno slyšeli – a to byli sadisté, surovci, vyšetřovatelé, kteří nevybíravými metodami tyto lidi vyslýchali. Vyslýchali je, jako by byli nějakí zločinci, ale oni z našeho pohledu vůbec nic neprovedli. Pouze se chtěli věnovat sportovní organizaci a nemohli pochopit, proč

by komunisté měli vést naši zemi. Takže tam byly metody jako elektrické šoky, bití po patách – to všechno i tatínek prožil.

0:03:16 – 0:04:01

Štěpán:

Můj tatínek byl ve vyšetřovací vazbě celý rok – to ho pořád vyslýchali, jak to bylo a co to bylo a přesvědčovali ho a nutili ho podepsat různé výpovědi, kterými se musel přiznat – pod velkým nátlakem – k tomu, co nikdy neudělal. A po tom roce vyšetřovací vazby byl soudní proces a on tam byl odsouzený na rok. Jenže do výkonu trestu se započítává právě i ta vyšetřovací vazba, takže on měl jít hned od toho soudu domů. Ne – sebrali ho, naložili a zavezli do koncentračního tábora do Jáchymova a tam byl ještě rok.

0:04:02 – 0:04:04

Dominik:

Jak byste svého tatínka charakterizoval?

0:04:05 – 0:04:24

Štěpán:

Můj tatínek byl v první řadě dobrý člověk - velmi pracovitý, poctivý, veselý, pravdivý – to se o málokomu dá říct. Měl rád zpěv, velice krásně zpíval, já si pamatuji ještě jako sportovce.

0:04:25 – 0:04:27

Michal:

Byl pro vás v něčem vzorem?

0:04:28 – 0:04:52

Štěpán:

Byl. Já jsem si ho vážil za jeho pravdivost, poctivost, nezištnost a ochotu pomáhat – v tom mně byl velikánským vzorem. A takového ho asi znali všichni ti, kteří mu přišli na pohřeb – a bylo jich velice mnoho. Já jsem takový pohřeb veliký neviděl.

0:04:53 – 0:05:06

Hudba, závěrečné titulky

Účinkovali:

Dominik Šlampa

Filip Šlampa

Michal Šlampa

Marie Šáchová

Štěpán Daněk ml.

P. Vojtěch Daněk

Hudba:

Vzhůru, Orle slovanský – klávesy Dominik Šlampa

2018